

POLITIKOITSIJAT NÄKEVÄT IHMEITÄ

LUROPAN suursodan aikaisten tapahtumain pyörteisissä uuteen nimeen kastetun poliittisen työväenliikkeen horisontissa taasen nähdään ihmeitä: ihmeitä, jotka vakuuttavat suurten yhteiskunnallisten myllerrysten hetken tulleen, kuten ennustajat vakuuttavat. Kansainvälisen proletariaatin vallankumous on taasen aivan "nurkantakana." Muutama vuosi sitten se myös oli aivan "nurkantakana", mutta pyörähti takaisin. Mistä syystä? Yksinkertaisesti siitä, että ei ollut vallankumoukselle välttämättömiä voimia. Nyt, kullmna, kommunistinen liike on kautta maailman voimakkaampi ja "johto" paremmin harjaantunut ja tehtävistään tietoisempi.

"Katsellessamme taaksepäin", sanoo Sinovjev, "viime vuoden syys-, loka- ja marraskuun aikaisiin tapahtumiin Bulgariassa, Puolassa ja Saksassa, me tulemme siihen johtopäätökseen, että ne merkkasivat kansainvälisen proletariaatin toisen vallankumousaallon alkamisen". Samassa kirjoituksessa hänkin kuitenkin myöntää, että mainitut liikehtimiset tulivat täydellisesti lyödyiksi. Ensimmäinen vallankumousaalto, joka alkoi vuonna 1917, Venäjän vallankumouksen yhteydessä, ja päättyi ehkä vuonna 1920, ei ollut kyllin voimakas, laastaksensa kapitalistisen vallan Europasta, kuten Sinovjev myöntää.

Tällöin, tämän ensimmäisen vallankumouksellisen liikehtimisen aikana, oli kaikin puolin paremmat mahdollisuudet vallankumouksen onnistumiselle, kuin tällä kertaa. Tämän täytyy jokaisen myöntää. Työväenluokan militanttisemmat ainekset lyötiin alas useissa Euroopan maissa suursodan aikaisissa ja jälkeisissä liikehtimisissä. Innostusta oli kaikkialla. Taisteluhenki eli voimakkaana. Työläisten järjestöt olivat voimakkaammat useissa maissa, kuin ne ovat tällä kertaa. Todellakin täytyy miehen, joka väittää vallankumouksen olevan aivan "nurkantakana", puhua välittämättömästi, mitä sylky suuhun tuo. Työväenluokan suuret joukot, jotka Venäjän vallankumouksen aikana olivat innostuksissaan, ovat tällä kertaa epätoivoisia, näkevät mahdottomaksi Sinovjevin ja muiden politikointsijain jumaloimat vallankumoukset.

Miten kyynillistä ivaa. Mielelöntä huopaamista ja soutamista. Tällä kertaa puhutaan työväenluokan "loistavasta" tulevaisuudesta. Toisella kerralla kyyneliä vuodattavasti valitetaan mustasta taantumuksesta, joka kulkee voittomarsmissaan eteenpäin, repien työväenluokkaa. Muutama viikko sitten pidetylle Amerikan workerspuolueen konventsioonille lähettämässään kirjelmässä, tai tässä maassa mahdollisesti kirjoitetussa tervehdyksessään, Kolmas Kansainvälinen valittaa seuraavasti:

"Amerikan workerspuolueen konventsiooni pidetään aikana, jolloin maailman taantumus valmistaa uutta iskua kansainvälistä työväenluokkaa vastaan. Kokoontuneina kuin korpit Saksan työväenluokan ruumiin ympärille tekevät imperialistiset Ranskan,

(LENIN) VENÄJÄ, AMERIKAN HALLITUSPIIREISTÄ KATSOTTUNA

Englannin ja Amerikan valtat suunnitelmia Saksan jätteiden jakamiseksi ja työväenluokan polkemiseksi kulien asemaan. Saksan kapitalistit ovat perustaneet sotilasdiktatuurinsa ja ovat valmiit aloittamaan yhteistoiminnan ulkomaisten imperialistien kanssa sillä ehdolla, että heille taataan osa saaliista.

"Useissa Euroopan maissa pitää fascismi työläisiä verisessä otteessaan. Italia, Espanja ja Bulgaria ovat mitä kauheimman taantumuksen kynsissä. Valkoinen terrori pitää valtaa Suomessa, Rumaniasa ja Unkarissa."

Osottaako edellä oleva lainaus kapitalistiluokan heikkoutta. Mitä vielä. Päinvastoin sen voimistumisen merkkejä. Sellaiset, jotka ovat hyökkäävässä asemassa, aina tuntevat voimakkuutta. Heikkoutta näkyy vain työläisten joukoissa, erikoisesti kommunistisen liikkeen piirissä. Yksinpä sielläkin, missä heillä — kommunisteilla — on valta käsissään, peräännyttään kapitalismin edessä, kuin jänikset konsanaan. Todistaako se voimakkuutta, kun koko maan kommunistiset voimat täytyy keskittää yhden päivälehdin perustamiseen, kuten Amerikassa. Sitäkään ei saada muutoin, kuin kansainvälisen loihdinnan nimessä. Kas näin sanotaan Kolmannen Kansainvälisen nimessä kyhätyssä kirjeessä:

"Tämän ja monien muiden puolueen edessä olevien tehtävien suorittamiseksi on workerspuolueen toimeenpaneva komitea aivan oikein käsittänyt tärkeimmäksi toimenpiteeksi englannin kielisen kommunistisen päivälehdin perustamisen Yhdysvaltoihin.

Tämän päivälehdessä täytyy tulla välikappaleeksi, jolla päästään kosketuksiin työläisten mitä laajimpien joukkojen kanssa ja mobilisoidaan ne taisteluhenkiseen toimintaan oikeuksiensa puolustamiseksi ja lopullisen vallan kontrollin saavuttamiseksi. Yhdysvaltain taistelut ovat maailman verisimmät. Kapitalistisen sanomalehdistön voima on suunnaton. Työläisillä ei ole todellista ilmaisuvälikappaletta koko maassa ja siksi ovat he alttiit tosiasioiden väärintulkinnolle ja väärennyksille, tämän ollessa yhtenä keinona, jota Amerikan kapitalistiluokka käyttää työväenliikkeen murskaamisessa. Kommunistisen päivälehdessä täytyy tulla ei yksistään vallankumouksellisten, vaan koko työväenluokan äänenkannattajaksi. Tämän takia on koko puolueen voima mobilisoitava päivälehdessä perustamiseksi, tämän päivälehdessä tienraivaajana toisille vallankumouksellisille päivälehdille maan muissa osissa."

Edelleen, todistaako se kommunistisen liikkeen voimakkuutta, kun se on useissa maissa antautunut porvarillisten reformistipuolueiden asianajajaksi?

Todistaako se kommunistisen liikkeen voimistumista, kun sillä nimellä kulkeneet puolueet useissa maissa, kuten esimerkiksi Amerikassa, ovat hävinneet olemattomiin? Sellaisten liikkeiden, jotka eivät vielä tunne edes luokkaraajoja, ei kannata puhua vallankumouksesta. Työväenliikkeen ensimmäisenä ehtona on luokkataistelun tunnustaminen, joka tapahtuu vain siten, että lausutaan empimättä luokkarajat selväksi.

Oikeassa olot Sinovjev. Toisen vallankumouksen aalto on alkanut vyörymään. Italian se on jo laassut eli peittänyt allensa. Parhailaan se kuohuu Saksassa ja monissa muissa Euroopassa, yksinpä Amerikassakin. Tällä tarkoitamme fascistista liikehtimistä. Se kulkee eteenpäin, hävittää ja murhaa, esiintyy raakana ja samalla mairittelevana, raatelee työläisiä ja samalla ajalla kuhertelee Sinovjevin ja muitten politikoitsijain kanssa. Jokainen, ken näkee ja väittää Europan työläisten olevan valtaan nousemassa tällä kertaa, pitää muita ihmisiä narreina tahi on itse sellainen.

LAINLAADINNALLISET LAITOKSET JA TYÖLÄISTEN ELÄMÄNTASO

OS tämän maan kongressin ja muiden nimellisesti lainlaadinnallisia tarkoituksia varten olevien laitosten esityksillä ja päätöksillä olisi jotain käytännöllistä merkitystä taloudellisessa elämässä tapahtuviin ja ilmeneviin asioihin, niin eipä suinkaan suurten työläisjoukkojen tarvitseisi moneen kertaan laskea, mitä kullakin nikkellillään ostaisi. Samoin jos teollisuuselämä olisi niin hyvässä asemassa, kansan hyvinvointi niin korkealla, kuin lainlaadinnallisten laitosten palveluksessa olevain ja porvariston sanomiston lausunnoissa vakuutetaan, niin työttömyyttä ja kurjuutta, puutetta ja nälkää, ei löytyisi koko maasta, vaikka kuinka suurella huolella haettaisiin.

Tämän maan kongressissa, tavallisesti, noin pari kertaa jokainen vuosi keskustellaan, joskus nähtävästi väitelläänkin, siitä, kuinka suuret täytyisi kaikkien kansalaisten, työtätekevän ihmisten, vuotuiset sisääntulot olla, jotta niillä voisi hankkia amerikalaisista elämäntasoa vastaavan toimeentulon. Joku aika taaksepäin, kai se oli kongressin viimeisellä istuntokaudella, taasen entiseen, totuttuun, tapan keskusteltiin kyseessä olevasta asiasta ja tultiin siihen kauniilta kuulostavaan johtopäätökseen, että jokaisen nelihenkisen perheen vuotuiset sisääntulot täytyy olla vähintään \$2,450 dollaria, jos tällaiset perheet mielivät elää

kunnollisesti, eli amerikalaisista elämäntasoa vastaavalla tavalla. Näin jutellaan kongressissa, mutta toisin on asiat todellisuudessa.

Amerikan Yhdysvaltain työläisistä suuri enemmistö joutuu elämään vuoden toisensa jälkeen sisääntuloilla, jotka ovat noin puolta pienemmät, kuin kongressin antaman lausunnon mukaan olisi välttämätöntä, jotta ihmiset voisivat elää amerikalaisista elämäntasoa vastaavalla tavalla. Mainitkaamme vain joitakin esimerkkejä eli tilastoja. Tietääksemme työläisten palkat nykyään ovat joksikin samalla tasolla, kuin vuonna 1921, joten mainitulta vuodelta annetut tilastot pitävät riittävän lähelle paikkansa ja niin ollen niitä voimme vielä käyttää. Kansallisen teollisuusneuvoston toimesta kerätyissä tilastoissa, koskien tehdasteollisuustyöläisten palkkoja noin kahdessakymmenessä kuudessa johtavassa teollisuudessa, kerrotaan seuraavasti:

Ammattitaitoiset teollisuustyöläiset heinäkuun 1914 saivat palkkaa keskimäärin \$14.19 viikolta. Joulukuun 1921 mennessä elinkustannukset (Yhdysvaltain työtoimiston mukaan) kohosivat 72 prosenttia. Joulukuun 1921 ammattitaitoinen mies sai palkkaa \$25.56, joka elinkustannuksiin verraten on ainoastaan neljä ja puoli prosenttia korkeampi palkka kuin 1914. Hänen ostokykynsä siis seitsemän ja puolen vuoden kuluttua oli parantunut 63 sentillä viikkoa kohden.